

[Udenrigsministeren.]

for jeg ved, der er nogen, der ikke kan lide det — „er den militære balance“, og det vil sige, at fremskridt i afspændingen forudsætter opretholdelsen af den atlantiske alliance. Jeg advarede derfor endnu en gang mod ensidig svækkelse af det vestlige forsvar, herunder isoleret svækkelse af det danske forsvar.

Hermed skulle det vist være gjort ganske klart, at det begribeligvis er en enig regering og et stort folketingsflertal, der er ganske klar over, at afspændingsarbejdet skal fortsættes, og at netop dette afspændingsarbejde forudsætter, at vi ikke svækker vort militære forsvar.

Jeg vil gerne føje til, netop fordi det var hr. Fuglsang, der kom med disse ting: jeg mener at vide, at hr. Fuglsang er ganske velorienteret om, hvad der foregår i de østlige lande. Det er somme tider lidt svært for os andre at blive så velorienterede, som vi gerne vil være. Det er noget af det, der forhåbentlig kommer i årenes løb, men selv om nogle af os af og til har lejlighed til at komme der lidt mere officielt, kan det måske være svært, om jeg så må sige at komme til at gå helt til makronerne og få det på bordet, vi gerne vil have. Men jeg vil da gerne sige, hvis hr. Fuglsang ikke skulle vide det — og der er måske nogle stykker, der har interesse i at vide det også af hensyn til den kommende tids diskussion — at tager vi forholdene i Østersøen, hvordan er så forholdet mellem NATO-styrkerne og Warszawapagtstyrkerne? Det er sådan noget som 4-5 til 1 i østlig favør. Det bør dog måske gå med ind i betragtningen.

Vi har bemærket stigende, stærkt stigende, aktivitet fra Warszawapagtlandene i militær henseende i Østersøen i den senere tid. Der foregår landsætningsøvelser nærmere og nærmere ved sjællandske kyster. Jeg siger ikke dette her for at skabe panik; jeg siger det, fordi det er faktiske forhold, som vi bør kende i en debat som denne. Vi har bemærket os, at man i fjor anskaffede et nyt, stort landgangsfartøj til amfibieoperationer netop i Østersøområdet. Vi har bemærket os, at man i DDR har forøget antallet af sovjetiske kampvogne i de senere år. De skal formentlig bruges til turistture, eller hvad ved jeg, men vi har bemærket os det. Vi har bemærket os, at flyene i War-

szawapagtstyrkerne udskiftes i rask tempo og med meget effektive modeller, og vi har bemærket os, og det har måske også lidt interesse i forbindelse med dagens sag, at man i Warszawapagtlandene er meget, meget bedre til at standardisere på våbenområdet, end vi hidtil har været på vestlig side.

Hvis nogen vil sige: ja men kan vi ikke få de tal endnu mere klart frem? så vil jeg sige: det er et godt spørgsmål, det er det, vi under forhandlingerne i Wien har spurgt den østlige side om nu i et års tid. De har fået vores tal. Skulle der være fejl i tallene — hvad der ikke er — kan det måske virke som en inspiration for den østlige side til endelig at komme med sine tal, så vi måske kan komme til at drøfte det, vi alle ønsker, nemlig styrkereduktioner.

Vi vil gerne fortsætte afspændingen, vi gør det gennem konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa, hvor jeg har lov at sige i al beskedenhed, at de tre sidste regeringer har spillet en ganske aktiv rolle. Vi vil gøre det gennem vor observatørstatus i Wien, hvor vi drøfter styrkereduktioner. Vi er alle — det tror jeg også man er på østlig side, om end det står i et mærkeligt forhold til det, jeg lige har sagt — interesseret i at komme til at bruge mere til civile formål og mindre til militære formål. Vi gør det igennem FN, vi gør det ved tosidede forhandlinger, og vi gør det i NATO, for uden at have vores sikkerhed kan vi ikke få afspænding. Hvis man skal forhandle om afspænding med håb om resultat, skal man være sikker på, at ryggen er dækket, mens man forhandler.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Det er naturligt, at jeg begynder med at takke det brede flertal i folketinget, som nu er parat til at stemme for det foreliggende forslag fra regeringen til folketingsbeslutning om erstatningsfly til flyvevåbnet. Jeg har også lyst til at sige tak for en efter min opfattelse stort set dybtgående, saglig debat omkring denne sag. I betragtning af, hvor stor en sag det er, kan det egentlig nok undre én, at det har været muligt at føre debatten på et så reelt og sagligt plan, som det har været tilfældet. Jeg ser væk fra visse vildskud i den forbindelse, som jeg skal give en lille omtale senere i mit indlæg.